

DISTANČNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

22. – 28. 3. 2021

TEMATICKÝ BLOK – „VELIKONOCE“

Ahoj Lištičky, posílám další úkoly s tématem „Velikonoce“.

Většina rodičů mi psala, že úkoly nedělají v jeden den, vůbec to nevádí. Rozložte si úkoly klidně na celý týden. Záleží jen na Vás.

Tentokrát budete pracovat s pohádkou O kohoutkovi a slepičce. V 1. a 3. úkolu je napsáno – přečtěte si pohádku atd. Pokud tyto úkoly budete dělat v 1 den, určitě ji nemusíte číst neustále dokola.

1) Pohádka O kohoutkovi a slepičce

Vzdělávací cíl – Rozvoj řečových schopností a jazykových dovedností receptivních (vnímání, naslouchání, porozumění) i produktivních (výslovnosti, vytváření pojmů, mluvního projevu, vyjadřování).

Vytváření pozitivního vztahu k intelektuálním činnostem a k učení, podpora a rozvoj zájmu o učení.

Popis – společně s dospělým si přečtěte pohádku O kohoutkovi a slepičce (text s obrázky níže). Po přečtení si o pohádce popovídejte – o čem byla, kdo v pohádce vystupuje, kdo je švec, švadlenka, mlynářka a jednoduchým způsobem dítěti předvedte činnost, kterou vykonávají (švec = zatloukání hřebíčků do bot; švadlenka = šití; mlynářka = mletí mouky). A potom je řada na Vašem dítěti – **pomocí obrázků** pohádku **svými slovy** převypráví (obrázky viz níže). A nebo večer před spaním.

Dbejte u dětí na správné pojmenování zvířat i lidí, případně věcí. Pokud si dítě nemůže vzpomenout, pomozte mu, ale vždy po Vás název zopakujte.

2) Pantomima

Vzdělávací cíl - Rozvoj pohybových schopností a zdokonalování dovedností v oblasti hrubé i jemné motoriky (koordinace a rozsahu pohybu, dýchání, koordinace ruky a oka apod.), ovládnutí pohybového aparátu a tělesných funkcí. Rozvoj interaktivních a komunikativních dovedností verbálních i neverbálních.

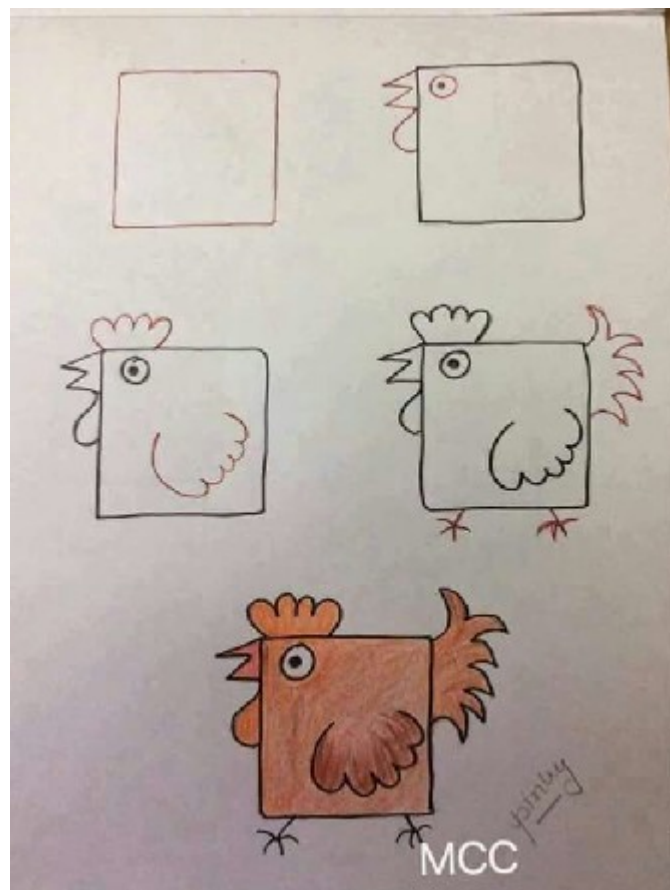
Popis - v pohádce slepička obešla spoustu zvířátek a lidí, aby kohoutka zachránila. Úkolem dítěte bude pantomimou předvést všechna zvířátka a povolání (postupně samozřejmě) a dospělý hádá. Jen připomínám - u pantomimy se nemluví, předvádí se jen pomocí těla, rukou, nohou. A samozřejmě se vzájemně vystřídejte. Pro dospělé - aby to bylo zajímavější, předvedte i jiná zvířátka, povolání, než které byli v pohádce (např. kočka, pes, ovečka, zajíc; řidič, kuchařka). Přeji hezkou zábavu 😊

3) Kohoutek nebo slepička?

Vzdělávací cíl - Rozvoj společenského i estetického vkusu. Grafomotorika.

Popis - nyní si trochu odpočnete, budete kreslit. Dospělý bude číst pohádku znovu a dítě nakreslí obrázek z pohádky. Nemusí podle předlohy, může nakreslit klidně jen slepičku nebo kohoutka, případně kuřátko. A nezapomeňte každému nakreslit pořádnou dávku zrníček (tečky kolem dokola). Až mi každý z Vás pošle fotku svého obrázku, vytvořím z nich malou fotogalerii a pošlu Vám ji všem. 😊 Už se těším.

Obměna - obrázek buď nakreslí, nebo můžeš slepičku x kohoutka vytvořit.
Několik nápadů zde:

<https://www.promaminky.cz/kreativni-dilna/obrazky-omalovanky-299/slepicka-s-kuracky-3999>

4) Rýmování

Vzdělávací cíl - Rozvoj tvořivosti (tvořivého myšlení, řešení problémů, tvořivého sebevyjádření).

Popis – doplňte rým, který Vás napadne jako první. Výrazy uvedené v závorce červeně patří k úkolu č. 5, prozatím si jich nevšímejte 😊

Byla jedna slepička,	(vesele)
snášela nám	(smutně)
Kdepak je ta	(unaveně)
co nám snesla vajíčka?	(ospale)
Po dvorku si běhala,	(rychle)
zrníčka si	(pomalu)
Přidalo se zakrátko	(šeptem)
malé, žluté	(nahlas)
A opodál na proutek	(drsně)
sedl krásný	(jemně)
Sledoval tak poočku	(hlubokým hlasem)
v ohradě bílou	(jemným hlasem)
Za ohradou – jak se sluší	(nazlobeně)
seděl zajíc – má dlouhé	(znuděně)
A tak opět po roce,	(zazpívej)
budou	(šťastně).

5) Emoce

Vzdělávací cíl - Osvojení si některých poznatků a dovedností, které předcházejí čtení i psaní, rozvoj i další formy sdělení verbální i neverbální (hudební, pohybové, dramatické).

Popis - a teď trochu legrace - předchozí básničku přečte dospělý po řádcích a dítě ji bude opakovat tak, jak je uvedeno v závorce.

O kohoutkovi a slepičce

Kohoutek a slepička si vyšli spolu do obory na oříšky.

Kohoutek řekl: „Co kdo z nás najde, s druhým se rozdělí“.

„Tak dobře!“ odpověděla slepička. Hrabala, hrabala, vyhrabala jadýrko a upřímně se s kohoutkem o ně rozdělila.

Potom vyhrabal kohoutek jádro, ale byl lakomý, chtěl je sám sníst, aby slepička nevěděla a jádro mu uvázlo v krčku.

„Běž honem, slepičko, přines vody nebo umřu!“

Jak to řekl, převalil se na zemi, nožkama vzhůru. Slepička běžela pro vodu ke studánce:

„Studánko, dej vody
mému kohoutkovi:
leží tam v oboře,
má nožky nahoře —
bojím se, bojím, že umře!“

Studánka řekla: „Nedám ti vody, dokud mi nepřineseš od švadleny šátek“.

Slepička běžela ke švadleně:

„Švadlenko, dej šátek studánce,
studánka dá vody
mému kohoutkovi:
leží tam v oboře,
má nožky nahoře —
bojím se, bojím, že umře!“

Švadlena řekla: „Nedám ti šátku, dokud mi nepřineseš od ševce střevíčky“.

Slepička běžela k ševci:

„Mistře, dej střevíčky švadlence,
švadlenka dá šátek studánce,
studánka dá vody
mému kohoutkovi:
leží tam v oboře,
má nožky nahoře,
bojím se, bojím, že umře!“

Švec řekl: „Nedám ti střevíčky, dokud mi nepřineseš od prasátka štětiny“.

Slepička běžela za prasátkem:

„Prasátko, dej ševci štětiny,
švec dá střevíčky švadlence,
švadlenka dá šátek studánce,
studánka dá vody
mému kohoutkovi:
leží tam v oboře,
má nožky nahoře —
bojím se, bojím, že umře!“

Prasátko řeklo: „Nedám ti štětiny, dokud mi nepřineseš od mlynářky proso“.

Slepička běžela k mlynářce:

„Mlynářko, dej prasátku proso,
prasátko dá ševci štětiny,
švec dá střevíčky švadlence,
švadlenka dá šátek studánce,
studánka dá vody
mému kohoutkovi:
leží tam v oboře,
má nožky nahoře —
bojím se, bojím, že umře!“

Mlynářka řekla: „Nedám ti prosa, dokud mi nepřineseš od krávy smetany!“

Slepička běžela ke krávě:

„Kravičko, dej mlynářce smetany,
mlynářka dá prasátku proso,
prasátko dá ševci štětiny,
švec dá střevíčky švadlence,
švadlenka dá šátek studánce,
studánka dá vody
mému kohoutkovi:
leží tam v oboře,
má nožky nahoře —
bojím se, bojím, že umře!“

Kráva řekla: „Nedám ti smetany, dokud mi nepřineseš z louky travičky“.

Slepička běžela k louce:

„Louko, dej krávě travičky,
kráva dá mlynářce smetany,
mlynářka dá prasátku proso,
prasátko dá ševci štětiny,

švec dá střevíčky švadlence,
švadlenka dá šátek studánce,
studánka dá vody
mému kohoutkovi:
leží tam v oboře,
má nožky nahoře —
bojím se, bojím, že umře!"

Louka řekla: „Nedám ti travičky, dokud mi nevyprosíš z nebe rosičky!"

Slepička prosila:

„Nebe, nebíčko! Dej louce rosičky,
louka dá krávě travičky,
kráva dá mlynářce smetany,
mlynářka dá prasátku proso,
prasátko dá ševci štětiny.
švec dá střevíčky švadlence,
švadlenka dá šátek studánce,
studánka dá vody
mému kohoutkovi:
leží tam v oboře,
má nožky nahoře —
bojím se, bojím, že umře!"

Slitovalo se nebe nad kohoutkem a seslalo louce rosičku, louka dala travičku, kráva smetanu, mlynářka proso, prasátko štětiny, švec střevíčky, švadlena šátek a studánka vody.

Slepička nabrala vody do zobáčku, a jakmile ji kohoutkovi nalila do krku, sklouzlo mu jadrko dolů, kohoutek skočil na nožky, zatřepal křídly a zakokrhal vesele: „Kykyrykýýýý!"

A od té doby se pokaždé kohoutek o každé jadrko se slepičkou podělil.

Pohádka O kohoutkovi a slepičce

